

PUUJALKAMIES

Säv. Anne Sandberg
San. Esko Vuorinen

A1. Nyt muistan vielä illan sen,
kun tanssiin ensiaskelen.
Mä lattialle hapuillen
lähdin arkaillen.

A2. Kun toiset liiti eteenpäin,
mä puskin aina taaksepäin.
Vain nyrkit tunsin selässäin
siis lähdin kotiinpäin.

B1. PUUJALKAMIES,
ÄIDIN LUO MUN TIE.
PUUJALKAMIES
ILTAISIN AIN VIE.

B2. KERRAN MÄ VAAN,
TYTÖN TANSSIIN SAAN.
PUUJALAN TIE
ÄIDIN LUO VAIN VIE.

A3. Mä väänsin aina vasempaan,
kun toiset tanssi oikeaan.
Muut katsoivat mua kummissaan
siis mene kotiis vaan.

B3. PUUJALKAMIES,.....

H.
19.11

PUUJALKAMIES

säv.A.Sand san. E.Vuorinen

C F C

1. Nyt
 muis - tan vie - lä il - lan sen, kun tans - siin en - si
 vään - sin ai - na va - sem paan kun toi - set tans - si

G7 C C7 F Fm C G7

5
 as - ke - len, oi - ke - aan. mä Muut lat - ti - al le
 kat - soivat mua ha - puil - len kum - mis saan,
 läh - din ar - kail - me - ne ko - tiis

C F C G7

9
 len. vaan! Kun toi - set lii - ti e - teen päin, mä püs - kin ai - na
 taak - se - päin. Vain

C C7 F Fm C G7 C C

14
 nyr - kit tun - sin se - läs - säin, siis - pä läh - din ko - tiin pä - in.
 PUU - JAL - KA MIES
 KER - RAN MÄ VAAN

F C G G7 C

19
 (puu - jal - ka - mies) ÄI - DIN LUO MUN VIE. PUU - JAL - KA - MIES
 (ker - ran sä saat) TY - TÖN TANS - SIIN SAAN. PUU - JA - LAN TIE

23

F C G7 C C G7 %

1. Da S.ai fine

(Puu - jal - ka - mies)
(puu - ja - lan tie)

IL - TAI - SIN AIN
ÄI - DIN LUO VAIN

VIE.
VIE.

VIE. 2.Mä

FINE